

Mishnah Me'ilah, chapter 5

משנה מעילה פרק ה

(1) If one derives benefit the value of a *perutah* from consecrated items, even if he did not diminish its value in any way, he is guilty of misappropriation, these are the words of Rabbi Akiva. However, the Sages say: Anything that diminishes in value through its use, the law of misappropriation will only apply to it when [he benefits a *perutah* and] it is in fact diminished [a

א הנהנה שוה פרוטה מן ההקדש, אף על פי שלא פגם, מעל, דברי רבי עקיבא. וחכמים אומרים, כל דבר שיש בו פגם, לא מעל עד שיפגום. וכל דבר שאין בו פגם, כיון שנהנה, מעל. כיצד, נתנה קטלא בצוארה, טבעת בידה, שתתה בכוס של זהב, כיון שנהנית, מעלה. לבש בחלוקה, כסה בטלית, בקע בקדרום, לא מעל עד שיפגום. תלש מן החטאת כשהיא חיה, לא מעל עד שיפגום.

perutah], but whatever does not diminish in value through its use, the law of misappropriation applies to it as soon as he benefits [a *perutah*]. How so? If she placed a necklace around her neck, or a ring on her finger or if she drinks from a gold cup she is subject to misappropriation as soon as she benefits [a *perutah*], but if he puts on a shirt or covers himself with a coat or if one chopped wood with an axe, he is subject to the law of misappropriation only if the items are diminished in value. [The Gemara explains that the argument between Rabbi Akiva and the Sages is regarding a shirt that is worn between an undershirt and an outer coat, for regarding a coat and an undershirt since its value is diminished immediately, the coat by being exposed to the scraping of walls and the undershirt through sweating, therefore all would agree that he is liable immediately, they argue regarding a shirt since it takes time for it to diminish in value Rabbi Akiva maintains that it is considered an item which does not diminish and thus he is liable as soon as he benefits a *perutah*, while the Sages

רבנו עובדיה מברטנורא

א הנהנה שוה פרוטה מן ההקדש אע"פ שלא פגם מעל. פלוגתא דר' עקיבא ורבנן מפרש בגמרא כגון בלבוש מציעאה. דלבוש מבחוץ פגים לאלתר, לפי שמתחך בתלים. ולא אפליגו נמי בלבוש דלפנים לגבי בשריה, דהוא נמי פגים לאלתר מחמת זיעה. אלא בלבוש מציעאה, ר' עקיבא סבר הואיל והוי דבר דלא פגים לאלתר אע"ג דפגים לאחר זמן הוי דכבר שאין פגם ומועלין בו כיון שנהנה בשוה פרוטה. ורבנן סברי, הואיל ויש בו פגם מכל מקום, אין מועלים בו עד שיפגום: כיצד. דבר שאין בו פגם, כגון נתנה קטלא בצוארה רביד של זהב של הקדש, או טבעת בידה, או שתתה בכוס של זהב של הקדש, כל הני אין בהם פגם בכך, אלא כיון שנהנית מהן שוה פרוטה, מעלה. וכיצד משערים בהן הנאה, אומדין כמה אשה רוצה ליתן שישאיליה תכשיטים כמות הללו להוליכן לבית המשטה להתכבד בהן, כאותו שיעור משלמת להקדש קרן וחומש כשנשמתמשה בהן. וכל דבר שיש בו פגם. כגון לבש בחלוקה, או כסה בטלית, או בקע בקדרום, כיון דעומדין ליפגם, לא מעל עד שיפגום

maintain that since it eventually diminishes in value he is not liable until later on when he causes it to diminish in value.] If one plucks wool from a sin-offering [which was disqualified due to a blemish and since it could be redeemed is considered something which can be diminished in

כְּשֶׁהִיא מֵתָה, כִּיּוֹן שְׁנֵהֲנָהּ, מְעַל: בַּנְּהִיגָה בְּכַחְצֵי פְרוּטָה וּפְגָם בְּכַחְצֵי פְרוּטָה, אִו שְׁנֵהֲנָהּ בְּשׂוּה פְרוּטָה בְּדָבָר אֶחָד וּפְגָם בְּשׂוּה פְרוּטָה בְּדָבָר אַחֵר, הָרִי זֶה לֹא מְעַל, עַד שְׁנֵהֲנָהּ בְּשׂוּה פְרוּטָה וַיִּפְגֹּם בְּשׂוּה פְרוּטָה בְּדָבָר אֶחָד: גַּ אִין מוּעַל אַחֵר מוּעַל בְּמִקְדָּשֵׁין, אֶלָּא בְּהִמָּה וּכְלֵי שְׂרָת. כִּיצַד,

value], if [this occurred] while it was alive, he is not liable to misappropriation unless he has diminished its value, if after it is dead [since it may no longer be redeemed it is no longer considered something which is diminished in value, he therefore is liable] misappropriation as soon as he derived benefit.

(2) If he derives benefit the value of half a *perutah* and it diminished in value half a *peruta* [for example if he put on a shirt of *hekdesh* and obtained a benefit of half a *perutah* and tore it causing damage of half a *perutah*], or, if he derived benefit in the value of a *perutah* [from an item which can be diminished in value but did not diminish its value] and it diminished the value of a *perutah* in another item [for example, while he put on a shirt of *hekdesh* he broke or spilled from a jar of *hekdesh*]; in either case he has not misappropriated until he derives benefit of a *perutah* and diminishes its value by a *perutah* on the same item [similar to the liability regarding *terumah*].

(3) There is no misappropriation after misappropriation regarding sanctified items [which lose their sanctity once misappropriated] only by an animal and a holy vessel [since these don't lose their sanctity]. How so? If he rode on an

רבנו עובדיה מברטנורא

בהם בשוה פרוטה: **תלש**. שער: **מן החטאת**. בחטאת בעלת מום איירי דעומדת ליפדות ודבר שיש בו פגם הוא, הלכך לא מעל עד שיפגום בשוה פרוטה. אבל בחטאת תמימה דתלישת צמר ושער לא עביד בה מידי, שכך היא ראויה להקרבה עכשיו כמו שהיתה מתחלה, היא ככוס של זהב שהוא דבר שאין בו פגם, וכיון שנהנה ממנה מעל: **כשהיא מתה כיון שנהנה מעל**. דכיון שמתה לאו בת פדיה היא, דאין פודין את הקדשים להאכילן לכלבים. ומיירי בין בחטאת תמימה בין בחטאת בעלת מום: **ב ופגם בכחצי שעויר**. כגון לבש בגדי קודש בהנאת שיעור שוה חצי פרוטה, ופגם בכחצי פרוטה שקרע בו ופגמו כשיעור חצי פרוטה: **שנהנה בשוה פרוטה בדבר אחר**. שיש בו פגם ולא פגם: **ופגם בשוה פרוטה בדבר אחר**. כגון שפך משקה של קודש ולא נהנה: **הרי זה לא מעל עד שיהנה בשוה פרוטה ויפגום בשוה פרוטה בדבר אחר**. בעצמו, ויהיה דבר שיש בו פגם. דבמעילה כתיב (ויקרא ה) וחטאה בשגגה, ובאוכל תרומה כתיב (כמדר יז) ולא תשאו עליו חטא, מה חטא האמור באוכל תרומה פוגם ונהנה ובמה שפגם נהנה, אף חטאת האמור במעילה צריך שיהיה

[unblemished] animal and then his friend came and rode upon it and yet another friend came and rode upon it, or if he drank in a golden vessel and then his friend came and drank and then yet another friend came and drank, or if he plucked [the wool] off a sin-offering and then his friend came and plucked and then yet another

רכב על גבי בהמה ובא חֲבֵרו וְרָכַב וּבָא חֲבֵרו וְרָכַב, שְׁתֵּה בְּכֹס שֶׁל זֶה וּבָא חֲבֵרו וְשֵׁתָה וּבָא חֲבֵרו וְשֵׁתָה, תִּלַּשׁ מִן הַחֲטָאת וּבָא חֲבֵרו וְתִלַּשׁ וּבָא חֲבֵרו וְתִלַּשׁ, כִּלְיָן מְעֵל. רַבִּי אֹמֵר, כָּל שֶׁאֵין לוֹ פְּדִיּוֹן, יֵשׁ בּוֹ מוֹעֵל אַחֵר מוֹעֵל: דְּנִטְלָ אֶבֶן אוֹ קוֹרֶה שֶׁל הַקֹּדֶשׁ, הֲרִי זֶה לֹא מְעֵל. נִתְּנָה לְחֲבֵרוֹ, הוּא מְעֵל וְחֲבֵרוֹ לֹא מְעֵל. בְּנִגְאָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, הֲרִי זֶה לֹא מְעֵל,

friend came and plucked, they are all liable for misappropriation [however those animals sanctified for Temple maintenance since they are redeemable they lose their sanctity after being misappropriated]. Rebbe Says: Whatever may not be redeemed [for example, if someone slaughtered a blemished animal before it was redeemed and thus now since it cannot be set in front of a priest to be evaluated for redemption is not redeemable, therefore, this too,] is subject to misappropriation after misappropriation [however, the Sages maintain that it is redeemable, the *halachah* follows the Sages].

(4) If one [a Temple treasury official] took a stone or a beam of Temple property he is not guilty of misappropriation [since it is still in the custody of a Temple official, however], if he gave to a friend [who is not a Temple official since it now has been transferred out of Temple jurisdiction] he has misappropriated [and it is no longer sanctified] while his friend has not misappropriated [since there is no misappropriation after misappropriation]. If he [the Temple official] built it

רבנו עובדיה מברטנורא

פוגם ונהנה ובואותן דבר בעצמו שפוגם נהנה ולא בדבר אחר: ג' במוקדשין אלא בהמה וכלי שרת. בהמה תמימה, בהמת קדשי מזבח תמימה. דהני לאו לפדייה קיימי ולאנו בני פגימה נינהו, שאפילו רכב אחד על גבי בהמה והכחישה או תלש מן צמרה, עדיין ראויה היא לקרבן, ויש בה מועל אחר מועל. וכן שתה אחד בכוס של זהב, אפילו אם פגמו ופחתו, כיון דקדוש ות הגוף הוא ולא לפדייה קאי, ראוי הוא עדיין לשירות ויש בו מועל אחר מועל. אבל קדשי בדק הבית כגון בהמת קדשי בדק הבית אין בהם מועל אחר מועל, משום דבני פדייה נינהו, וכיון שמעל בו אחד שהוציאו לחולין תו לית ביה מעילה: רבי אומר כל דבר. שאין לו פגם, שאינו נפסל, דהיינו כל דבר שאין לו פדיון כי הני דאמרן, אפילו פגמו יש בו מועל אחר מועל. ואיכא בין תנא קמא לרבי, קדשי מזבח תמימים שנעשו בעלי מומים ועבר ושחטן קודם פדייה, רבי אומר יקברו, משום דבעו העמדה והערכה ולא אפשר דהא מתו, הלכך יקברו, וכיון דלא הוו תו בני פדייה יש בו מועל אחר מועל הנהנה מהן לאחר שחיטה. וחכמים אומרים יפרו, דלא בעו העמדה והערכה, וכיון דקדושת דמים נינהו אין בו מועל אחר מועל. והלכה כחכמים: ד הרי זה לא מעל. בגמרא מוקי לה בגזבר של הקדש, שהאבן

into his house [the Gemara explains that if he actually built it in to his house he benefits immediately, rather, it means he used the beam to cover an open skylight to protect the opening from rain] he is not guilty of misappropriation until he has lived under it [during a rain storm] and benefits a *perutah*. If he [the official]

took a *perutah* from Temple property he has not misappropriated [as above] if he then gave it to his friend, he has misappropriated while his friend has not misappropriated. If he gave it to the bath attendant even though he has not bathed he has misappropriated, for he [the bath attendant] says to him: The bath house is open you may go in and bathe [and that alone is considered benefitting from *hekadesh*].

(5) The [half *כוזית* portion] which he has eaten and [the half *כוזית* portion] which he gave his friend to eat, the [half *perutah*] portion which he has benefitted from and the [half *perutah* portion] which he gave his friend to benefit from, the [half *כוזית*] portion which he has eaten and the [half *perutah*] portion which he gave his friend to benefit from, the [half *perutah*] portion which he has benefitted from and [the half *כוזית* portion] which he gave his friend to eat,— all combine with each other [in one state of forgetfulness to establish liability] even after a lapse of considerable time.

רבנו עובדיה מברטנורא

הקורה של הקדש היו מסורות בידו מתחלה, וכי נטלן לעצמו עדיין הם ברשות הקדש, דכל היכא דמטלטל להו בביתיה הוו ברשות הקדש כבתחלה, אבל כי נתנה לחברו, הוציאה מרשותו ושינה מהקדש לחול ומעל, וחברו לא מעל שכבר יצאה לחולין: **בנאה בתוך ביתו**. לא בנאה ממש. דאם כן הרי נתנה מיד שהוסיף בבנין ביתו, אלא כגון שנתנה על פי ארובה שלא בבנין, דהשתא אין לו הנאה עד שידור תחתיה ויהנה בה בשהו פרוטה, כגון שהיו פירותיו נתונים תחת הארובה והיו גשמים דולפים עליהם, וסתם פי ארובה באבן של הקדש, כיון שהגין עליהם בשהו פרוטה, מעל: **נתנה לבלן**. כדי שיניחנו לרחוץ בבית המרחץ: **ה אכילתו ואכילת חברו**. אבל הוא חצי שיעור והאכיל את חברו חצי שיעור, או נהנה הוא חצי שיעור והנה את חברו חצי שיעור, וכן הנאתו ואכילת חברו, כגון סך הוא חצי שיעור וחברו אכל חצי שיעור, או איפכא, כל אלו מצטרפים לחייבו אשם מעילות: **ואפילו לזמן מרובה**. כגון שאכל חצי שיעור היום וחצי שיעור למחר בהעלם אחד, או שאכל או נהנה כחצי שיעור היום והאכיל או הנה את חברו חצי שיעור למחר, מצטרפים ואפילו לזמן מרובה ובלבד שהיו בהעלם אחד, דכתיב (ויקרא ה) כי תמעול מעל, מכל מקום שתמעול, נתחייב באשם:

עד שידור תחתיה בשהו פרוטה. נטל פרוטה של הקדש, הרי זה לא מעל. נתנה לחברו, הוא מעל וחברו לא מעל. נתנה לבלן, אף על פי שלא רחץ, מעל, שהוא אומר לו, הרי מרחץ פתוחה, הנכנס ורחוץ: ה אכילתו ואכילת חברו, הניתו והנית חברו, והנית חברו, הניתו ואכילת חברו, מצטרפין זה עם זה, ואפילו לזמן מרובה: